

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 322: Cần Phải Chấp Trì Danh Hiệu Để Trừ Vọng Niệm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 025)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cần Phải Chấp Trì Danh Hiệu Để Trừ Vọng Niệm】

Tôn giả Tu Bồ Đề hỏi rằng: “*Vân hà hàng phục kỳ tâm?*” (Làm sao để hàng phục tâm này?), ý nghĩa của câu này là làm thế nào để hàng phục những vọng niệm ấy?

Phương pháp của Tịnh Độ Tông, nói thật ra thì đơn giản hơn “Kinh Kim Cang” rất nhiều. “Kinh Kim Cang” giảng nhiều như vậy, nhưng chúng ta vẫn không nắm bắt được yếu lĩnh, vẫn không có cách nào để hạ thủ công phu.

Tịnh Tông thì “*Vân hà hàng phục kỳ tâm?*” như thế nào? “Nam Mô A Di Đà Phật”, là giải quyết xong ngay.

“*Ung vân hà trụ?*” (Nên trụ tâm vào đâu?) “Nam Mô A Di Đà Phật”, tâm trụ nơi A Di Đà Phật là được rồi.

Một câu A Di Đà Phật đã giải đáp xong toàn bộ “Kinh Kim Cang”, mọi vấn đề đều được giải quyết, lúc đó quý vị mới biết Tịnh Tông là pháp môn bất khả tư nghị.

Bát Nhã nếu rời xa Tịnh Độ, nhất định chẳng thể đạt được cứu cánh, cũng giống như “Kinh Hoa Nghiêm” vậy. “Kinh Hoa Nghiêm” đến sau cùng, nếu chẳng phải là Phổ Hiền Bồ Tát dùng Mười Đại Nguyên Vương dẫn về Cực Lạc, thì “Hoa Nghiêm” cũng chẳng thể viên mãn.

Cho nên, Tịnh Tông mới là Đại Viên Mãn chân chánh, thật sự là cảnh giới cứu cánh, là quả vị cứu cánh.

“Cần phải”, hai chữ này là vô cùng khẳng định, nhất định phải dùng phương pháp chấp trì danh hiệu, dùng phương pháp này để niệm cho mất vọng tưởng đi.

Trong Tông môn có nói, tức trong Thiền tông giảng rằng: “*Chẳng sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm*”. Phương pháp mà Thiền tông dùng là quán chiếu, dùng phương pháp này, quán chiếu chính là Giác.

Tịnh Tông dùng phương pháp niệm Phật, chẳng sợ niệm khởi, niệm đầu khởi lên thì không sợ, vừa khởi lên liền lập tức đề khởi Phật hiệu, dùng một câu A Di Đà Phật chuyển đổi cái niệm đó lại.

Bất luận niệm đầu này là niệm gì, niệm thiện cũng được, niệm ác cũng được, chỉ cần niệm đầu vừa khởi, niệm thứ hai liền đổi ngay thành A Di Đà Phật, đây gọi là công phu, cái này gọi là niệm Phật. Người thật sự niệm Phật là niệm theo cách này, phải chuyển cho nhanh, đừng để cho vọng niệm tiếp tục phát triển, không được để vọng niệm tương tục (nối tiếp), phải đề Phật hiệu tương tục, như vậy là đúng.

Hiểu rõ ý nghĩa này, thì có thể nói bộ “*Kinh Kim Cang*” này câu nào cũng đều là pháp môn niệm Phật cả.

Chư vị từ trên cái lý này mà tỉ mỉ quán sát, quý vị sẽ có thể thể hội được, thể hội được điều người xưa đã nói: Bát Nhã và Tịnh Độ có quan hệ mật thiết. Nó mật thiết đến trình độ nào, rốt cuộc là quan hệ mật thiết ra sao, thì quý vị đều đã minh liễu rồi.